

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาใน
สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน
(Ways to Support English Communication of Students from
Universities in Three Southern Border
Provinces for AEC)

โดย

นางสาวคณิศา เย้าโด

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อเรื่อง วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับ
อุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคม
อาเซียน

ผู้วิจัย นางสาวคณิศา เย้า โฉ

ปีที่ทำวิจัย 2556

.....

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) เพื่อสำรวจความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีและมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 120 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเรื่องวิธีการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความพร้อมในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตในสถาบันการศึกษา เป็นแบบประเมินค่า (Likert Scale) จำนวน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อยและเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ส่วนที่ 1 เพื่อถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ส่วนที่ 2 เพื่อถามข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 3 ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตในสถาบันการศึกษาในจังหวัดยะลา นราธิวาส ปัตตานี ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตด้านต่างๆ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์และบุคลากรและด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่า ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ในภาพรวมนักศึกษามีความเห็นต่อวิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักศึกษาเห็นด้วยในระดับสูงสุด เรียงตามลำดับ คือควรเน้นโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน ($\bar{x} = 4.28$) ควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเฉพาะเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.66$) ควรกำหนดรายวิชาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.63$)

2) ในภาพรวม ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ชะลา นราธิวาส ปัตตานีในทัศนะของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) นักศึกษาเห็นว่าความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตด้านหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.96$) ส่วนด้านการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.04$) ด้านอาจารย์และบุคลากร ($\bar{x} = 3.19$) และ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.24$) มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Research Title: Ways to Support English Communication of Students from Universities in Three Southern Borders Provinces for AEC

Researcher: Kholeeyoh Jehdo

Faculty: Humanities and Social Science Yala Rajabhat University

Academic Year: 2013

Abstract

This study aimed to 1) examine ways to promote English communication of students in institutions of higher education in the three southern border provinces to support the liberalization of ASEAN 2) explore the readiness for students' development of the universities in the three southern border to support the liberalization of the ASEAN. Samples of the study are 1st year students from Yala Rajabhat University, Prince of Songkla University Pattani Campus and Princess of Narathiwat University and a total of 120 people were selected by random sampling. Tools used to collect data, including a questionnaire with 5 points Likert Scale. The questionnaire consisted of 4 parts: students' background; how to promote English communication; the readiness for educational production and graduates development and, open-ended questions asking for suggestion in various aspects such as a curriculum, the staff and learning convenient things. Data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results are as follow:

1) The overall activities for promoting English communication were at moderate level ($\bar{x}=3.41$). The top three activities for promoting English communication that students

focused on “Student exchange ($\bar{x} = 4.28$), Project or specific activities to promote the use of English ($\bar{x} = 3.66$) assigned as compulsory courses for communication skills ($\bar{x} = 3.63$).

2) In terms of the readiness to develop the students in various fields, overall from students comments were at moderate level ($\bar{x} = 3.25$). Students revealed that the curriculum was at the lowest level with the mean score ($\bar{x} = 2.96$). The teaching and learning process ($\bar{x} = 3.04$), the staff ($\bar{x} = 3.19$) and the support for learning were at the moderate level.

Keyword: English Communication Skill

กิจกิจกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้รับทุนสนับสนุนจาก สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่มอบทุนการวิจัยเพื่อให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วง ในการจัดทำวิจัยวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน และขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล ที่ช่วยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ที่ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทาง เพื่อให้ได้เครื่องมือวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการวิจัยทั้งในด้านเวลา สถานที่ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณ คณาจารย์ และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล อีกทั้งนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยฟาฏอนีที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ขอขอบคุณ บิดา มารดา เพื่อนคู่ชีวิตและเพื่อนร่วมงาน ที่ให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา คุณประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และ ผู้รักในการเรียนรู้ทุกท่าน

คอติเยาะ เจ๊ะโด

30 มิถุนายน 2557

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ทฤษฎีและแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	5
2.2 บทบาทของการศึกษาในการสร้างประชาคมอาเซียน.....	6
2.3 แนวการจัดการศึกษาไทยเพื่อเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน.....	10
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	21
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	21
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	23

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	24
4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	25
4.2 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	27
4.3 ตอนที่ 3 ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษา.....	29
4.4 ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพของแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ.....	31
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	32
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	32
5.2 อภิปรายผล.....	35
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	37
บรรณานุกรม.....	38
ภาคผนวก.....	40
ประวัตินักวิจัย.....	44

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาจาก 3 สถาบันใน.....	25
ในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส	
ตารางที่ 4.2 วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษา.....	27
ในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส	
ตารางที่ 4.3 ความพร้อมในพัฒนาบัณฑิตในสถาบันการศึกษาในจังหวัด.....	29
ยะลา นราธิวาส ปัตตานี	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันภาษาอังกฤษนับว่ามีบทบาทสำคัญมากหากเปรียบเทียบกับภาษาต่างประเทศอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีผู้ใช้มากที่สุดในโลกและอาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับศาสตร์ทุกสาขาไม่ว่าด้านการศึกษา เทคโนโลยีใหม่ๆ ธุรกิจ และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ อีกทั้งในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะเข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (Asian community) ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นภาษากลางการสื่อสาร และติดต่อธุรกิจการค้า ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียน นักศึกษาไทยทุกคนจำเป็นต้องเรียนในระบบการศึกษา อย่างก็ตามนโยบายการใช้ภาษาอังกฤษของไทยยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ผลการวิจัยเปรียบเทียบและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาเซียนและอาเซียนบวกสาม พบว่าขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยด้อยกว่าหลายประเทศในกลุ่มอาเซียน ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 6 ของกลุ่ม รองจากสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย บรูไน และเวียดนาม การใช้ภาษาต่างประเทศของคนไทยกำลังมีปัญหา และที่ผ่านมายังไม่พบว่าประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษเป็นที่ชัดเจน ไม่มียุทธศาสตร์หรือการปฏิรูปโครงสร้างการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอย่างเป็นระบบ ปัจจุบันพบว่าบัณฑิตที่จบการศึกษาที่ไม่ใช่ทางด้านภาษามีความสามารถในการสื่อสารทางภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย (เพ็ญประภา, 2554) หากแรงงานไทยมีพื้นความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ดีแล้วก็จะสามารถสร้างโอกาสที่ดีให้ตนเอง ความต้องการแรงงานของอาเซียน จะเห็นได้ว่า มีการกำหนดสาขาวิชาชีพหลักที่มีการจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน หรือ MRA (Mutual Recognition Agreement) เพื่อรับรองคุณสมบัติวิชาชีพ และช่วยอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ 8 สาขา คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรรม สถาปัตยกรรม บัญชี การสำรวจ และการท่องเที่ยว นั่นหมายความว่า วิชาชีพเหล่านี้จะมีการแข่งขันกันสูงเพราะไม่เพียงแต่จะทำงานในประเทศไทยได้เท่านั้นหากยังสามารถทำงานในต่างประเทศได้อีกด้วย รวมทั้งยังเป็นการ

เปิดโลกทัศน์ให้กับตนเอง เพราะเราสามารถสื่อสารกับคนได้ทั้งโลกด้วยภาษาอังกฤษทำให้เราสามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งการรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากทั่วโลกก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถรู้เท่าทันความเคลื่อนไหวทางด้านเศรษฐกิจของทั้งประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกันและประเทศอื่นๆ ทั่วโลก

การพัฒนา ปรับปรุงและส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้สอนภาษาอย่างยิ่ง ดังนั้น สถานศึกษาหรือสถาบันที่ผลิตบัณฑิตควรมีบทบาทสำคัญและหาแนวทางปฏิรูปโครงสร้างการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ การปรับวิธีการเรียนและการเปลี่ยนวิธีการสอน เพื่อหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในงานอาชีพได้จริง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันควรได้รับการปฏิรูปและปรับวิธีการเรียนหรือเปลี่ยนวิธีการสอนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น การเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered learning) โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาและค้นคว้าฝึกฝนทักษะต่างๆเพิ่มเติม ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการเรียนการสอน จากรูปแบบที่เน้นผู้สอนเป็นสำคัญ (teacher directed instruction) โดยใช้วิธีหรือเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนได้คิดและฝึกฝนมากขึ้น ความรู้ไม่ได้อยู่ที่ห้องเรียนหรือห้องสมุดหรือครูอีกต่อไป ครูจึงเป็นผู้ชี้แนะแนวทางแหล่งความรู้ สอนวิธีบริหารจัดการและสร้างความรู้ใหม่สำหรับใช้ในชีวิตประจำวันให้นักเรียน/นักศึกษา ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อก้าวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจ เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพตรงต่อความต้องการของผู้ใช้ในตลาดแรงงานที่กำลังเปิดกว้างมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อสำรวจความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลานราธิวาส ปัตตานี เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ดำรงวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาในจังหวัด ชะลา นราธิวาส ปัตตานี ระยะที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจโดยใช้สถิติ

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ ชะลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีและมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 120 คน ได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง

1.3.3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาและความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิต

ตัวแปรตาม ได้แก่ การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบวิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่สามารถนำมาประกอบพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.4.2 เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด ชะลา นราธิวาส ปัตตานี เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไปใช้ใน
ชีวิตจริงและฝึกเพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิต หมายถึง การดำเนินการด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้าน
อาจารย์และบุคลากรและด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อ
รองรับการเปลี่ยนแปลงใน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร มีผู้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 167) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนภาษา เป็นการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดข่าวสารโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง หรือกิริยาอาการ โดยต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการพูดเป็นการใช้ถ้อยคำหรือกิริยาอาการเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกความคิดความเข้าใจและข่าวสารระหว่างบุคคล2คนขึ้นไปเพื่อให้การสื่อสารในชีวิตประจำวันบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้ น้ำเสียง ถ้อยคำ ความรู้ เกี่ยวกับ คำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง

การพูดเป็นองค์ประกอบสำคัญมากในการเรียนภาษา เนื่องจากการพูดทำให้ทราบว่า ผู้พูดใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆหรือไม่การสอนทักษะการพูดในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (บราวน์,2001) จากข้อเท็จจริงพบว่าถึงแม้นักเรียน จะเรียนรู้โครงสร้างของภาษามาแล้วเป็นอย่างดี แต่ก็ยังไม่สามารถพูดได้หรือสื่อสารได้ดีนัก ด้วยเหตุผลนี้ นักภาษาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ภาษาต่างประเทศ ได้เสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือ การสอนเพื่อการสื่อสาร โดยมีความเชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่

ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสาร การสอนภาษาแบบสื่อสารไม่ควรมุ่งเน้นเพียงการสอนภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารเท่านั้น แต่ควรจะเน้นกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อจัดการปฏิสัมพันธ์ในภาษาอังกฤษด้วยการสอนกลยุทธ์ที่ชัดเจน

2.1.2 กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุด ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ลิทเทิลวูด(1992) กล่าวว่า การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเท่านั้น จึงจะทำให้นักเรียนสามารถสื่อสาร กิจกรรมที่นักเรียนมีจุดประสงค์และความต้องการที่จะสื่อสารซึ่งเกิดจากตัวนักเรียนเองโดยแสดงออกทางเนื้อหา(Content) มากกว่ารูปแบบ (Form) และสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละแบบได้ถูกต้อง กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียนและฝึกเพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ฝึกไปแล้วไปใช้ในชีวิตจริงได้

กล่าวโดยสรุป การใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยเทคนิคการใช้ภาษาได้แก่การฟังบ่อย เช่น การฝึกฝนอย่างมีรูปแบบ การเลียนแบบผู้สอนหรือเพื่อนที่มีความสามารถในชั้นเรียนภาษา ส่วนเทคนิคในการสื่อสารได้แก่ความพยายามเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาต่างประเทศให้เข้าใจถึงแม้ผู้เรียนพูดภาษาที่แตกต่างกัน เช่นผู้เรียนอาจใช้คำศัพท์อื่นเพื่ออธิบายสิ่งที่ต้องการสื่อสาร นอกจากนี้การใช้สื่อต่างๆช่วยให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นได้ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการใช้กลวิธีการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาต่างๆได้

2.2 บทบาทของการศึกษาในการสร้างประชาคมอาเซียน แบ่งเป็น 3 เสา ได้แก่

2.2.1 เสาเศรษฐกิจ

การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

เมื่อพิจารณาจากสถิติการว่างงาน พบว่า เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย มีอัตราการว่างงานค่อนข้างมาก ซึ่งหมายความว่าประเทศเหล่านี้ยังไม่ได้จ้างงานเต็มที่และยังมีกำลังแรงงานเหลือให้แก่ภาคอุตสาหกรรมใช้อย่างมหาศาล ต่างจากประเทศไทยที่มีการจ้างงานเต็มที่แล้วเห็นได้จากการมีอัตราการว่างงานต่ำมาก (น้อยกว่า 20%) (โครงการกิจกรรมการเชื่อมโยง

งานวิจัยกับภาคนโยบาย, 2554 : 7) ประกอบการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับแรงงานและการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาพบว่า มีงานวิจัยหลายเรื่องกล่าวถึงปัญหาและข้อจำกัดด้านแรงงาน อาทิ งานวิจัยของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2549) ที่ได้ศึกษาความต้องการกำลังคนของกลุ่มอุตสาหกรรม โดยศึกษาจากกลุ่มบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 14 กลุ่ม อุตสาหกรรม ในด้านปัญหาและข้อจำกัดด้านกำลังคน พบว่ามีปัญหาด้านปริมาณและคุณภาพ ดังนี้

- ขาดแคลนกำลังคนระดับกลางหรือระดับปฏิบัติการค่อนข้างมาก โดยเฉพาะผู้จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

- ขาดแคลนผู้จบการศึกษาใหม่ที่สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามลักษณะงาน

- เนื้อหาสาระที่เรียนไม่ตรงกับการใช้งานหรือการปฏิบัติงานจริง ไม่ทันสมัย ไม่ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี ทำให้สถานประกอบการต้องมาฝึกอบรม

- ขาดความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ได้แก่ ทักษะการสื่อสารทั้งภาษา อังกฤษ ภาษาไทย (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความรู้ด้านการบริหารจัดการ การประยุกต์ใช้ตัวเลข/ทักษะ การคำนวณขั้นพื้นฐานความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

- ครู อาจารย์ ขาดประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการ ส่วนวิทยากรและพี่เลี้ยง ขาดทักษะในการสอนและถ่ายทอดงาน และในปี 2552 สำนักเลขาธิการสภาการศึกษาได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาแนวทางการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีตามความต้องการของประเทศ : กรณีศึกษาประเภทอุตสาหกรรมพบข้อมูลที่น่าสนใจว่า ขาดกำลังคนระดับกลางที่มีคุณภาพเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะช่างอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเครื่องจักรกลและชิ้นส่วน ประกอบกับคุณสมบัติของผู้จบการศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม จากข้อมูลข้างต้น ส่อเค้าให้เห็นปัญหาในเรื่องขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เมื่อเทียบกับประเทศไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่นอย่างมาก และยังเป็นสาเหตุสำคัญในการที่ ประเทศไทยจะต้องมีการวางแผนการแก้ปัญหาในเรื่องการขาดแคลนแรงงาน ประกอบกับพัฒนาทักษะของแรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบันให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจ

ให้ประชาชนหันมาสนใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาและให้ความสำคัญกับทักษะแรงงานมากขึ้น ให้แรงงานมีทักษะที่ครอบคลุมกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษาในอาเซียน

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Empowering people) ให้มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน เพื่อที่จะสนับสนุนการค้าและการลงทุนในอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรรุ่น Millennial (อายุ 16-31 ปี) ที่น่าจะเป็นกลุ่มพิเศษในการเผยแพร่การรับรู้เนื่องจากเป็นประชากรที่มีความกระตือรือร้นในการปรับตัวเพื่อรับกับสิ่งใหม่ๆ เป็นกลุ่มที่มีจิตสาธารณะสามารถรับกับเทคโนโลยีที่จะเข้ามาและพร้อมในการแข่งขันมากกว่าประชากรกลุ่มอื่นๆ (โครงการกิจกรรมการเชื่อมโยงงานวิจัยกับภาคนโยบาย, 2554 : 5)

การศึกษาในฐานะภาคบริการหนึ่งที่จะต้องมีการเปิดเสรีหลังจากการลงนามการเปิดเสรีทางการค้าในนามอาเซียน ซึ่งมี 4 รูปแบบตามหลักองค์การการค้าโลก(WTO) ดังนี้

MODE 1 การบริการข้ามพรมแดน (Cross-border Supply) เป็นการให้บริการจากประเทศหนึ่งผ่านสื่อต่างๆ โดยตัวผู้ให้บริการหรือบริษัทไม่ต้องไปอีกประเทศหนึ่ง เป็นบริการที่มีลักษณะข้ามพรมแดนอย่างแท้จริง เช่น การศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต e-Learning การบริการโทรคมนาคม การให้คำปรึกษาผ่านสื่อ เป็นต้น

MODE 2 การบริการต่างประเทศ (Consumption Abroad) เป็นการให้บริการโดยผู้บริโภครหรือผู้รับบริการ (Service Consumer) จากประเทศหนึ่งไปใช้บริการอีกประเทศหนึ่งซึ่งเป็นผู้ให้บริการ (Service Supplier) โดยการให้บริการจะมีขึ้นภายในดินแดนเดียว เช่น การเดินทางไปศึกษายังต่างประเทศ เป็นต้น

MODE 3 การเข้ามาตั้งหน่วยบริการของหน่วยงานต่างประเทศ (Commercial Presence) เป็นกรณีที่ผู้ประกอบการอีกประเทศโดยให้บริการผ่าน Entities ที่ตั้งอยู่ในรัฐสมาชิกอื่น เช่น การจัดตั้งสาขา สำนักงาน ตัวแทน หรือตั้งบริษัท เป็นต้น

MODE 4 การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา (Presence of Natural Person) เป็นการให้บริการโดยบุคคลธรรมดาประเทศหนึ่งเข้าไปทำงานในดินแดนอีกประเทศหนึ่งเป็นการชั่วคราว เช่น อาจารย์ชาวต่างชาติเข้ามาสอนหนังสือประเทศหนึ่ง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,

2553) ซึ่งสถาบันการศึกษาจะต้องส่งเสริมและสร้างระบบการศึกษาแบบสากลและให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกันให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงโน้มน้าวและสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนหันมาสนใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาและให้ความสำคัญกับทักษะแรงงานมากขึ้น ให้แรงงานมีทักษะที่ครอบคลุมกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษาในอาเซียน

2.2.2 เสาสังคมและวัฒนธรรม

เพื่อสร้างเอกลักษณ์ของการเป็นประชาชนอาเซียน

2.2.3 เสาการเมืองและความมั่นคง

เพื่อสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของกฎบัตรอาเซียน การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ หลักการประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน

สรุปโดยภาพรวมจะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นปัจจัยหนุนเสริมสำคัญที่จะกำหนดให้ประเทศไทยมีแบบแผนและระบบการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยการสอดแทรกเนื้อหาอาเซียนและเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษให้สามารถอ่านออกเขียนได้ และเข้าใจ สามารถสื่อข้อความได้อย่างชัดเจน ผ่านระบบการศึกษาทั้งขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ตลอดจนการไม่ละเลยการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ที่ต้องมีการพัฒนาควบคู่กันไป และในด้านแรงงานประเทศไทยจะต้องทำการประเมินถึงศักยภาพและอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศให้ชัดเจนว่าภายในปี 2558 แรงงานไทย ควรจะเป็นไปในทิศทางใด และจะต้องเพิ่มสมรรถนะด้านใด เพื่อแข่งขันกับกลุ่มประเทศในอาเซียน เพราะการรวมกันเป็นประชาคมอาเซียนมีทั้งผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบต่อประเทศ ซึ่งทุกส่วนราชการจะต้องมีความชัดเจนและพร้อมในการรับข้อมูลข่าวสารและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทุกคนเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของกฎบัตรอาเซียน การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ หลักการประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน และการสร้างเอกลักษณ์ของการเป็นประชาชนอาเซียน

2.3 แนวการจัดการศึกษาไทยเพื่อเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

หลักการจัดการศึกษาเพื่อผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะที่สอดคล้องความต้องการของศตวรรษที่ 21 (21st Century Skill) ซึ่งเป็นทักษะ 4 อย่าง ที่จำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ การมีความคิดในเชิงวิเคราะห์ (Critical Thinking) การให้ความร่วมมือ (Collaboration) การมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร (Communication) และการมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) นอกจากนี้ การดำเนินการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง "นโยบายปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน" จัดโดยสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ว่า ที่ผ่านมาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย เน้นการอ่านและเขียน ทำให้นักเรียนไม่สามารถจะสื่อสารได้ แม้เรียนภาษาอังกฤษมา 16 ปี ดังนั้น จึงเป็นความท้าทายในหลายประเด็น รวมทั้งการเปรียบเทียบระหว่างการสอนของครูที่อาจผิดพลาด กับการสอนด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องกว่า ดังนั้น สช.จำเป็นต้องจัดทำประกาศเรื่องนโยบายปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาครู โดยร่างแนวทางปฏิบัติ นโยบายปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมี 6 ข้อ ได้แก่

1) การใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ออกแบบหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู และกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

2) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เริ่มจากการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามลำดับ

3) ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ด้วยหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน ครู วัสดุอุปกรณ์ ตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาและความถนัดสนใจของผู้เรียน

4) ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การขยายโครงการพิเศษ

ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น English Program, Mini English Program, English for Integrated Studies พัฒนาห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารทางสังคม ด้านวิชาการ ห้องเรียนสนทนาภาษาอังกฤษ และการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับประกอบอาชีพ การจัดค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นในช่วงปิดภาคเรียนและค่ายนานาชาติ การเพิ่มชั่วโมงเรียนและการเรียนอย่างต่อเนื่อง การจัดสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศเพื่อกระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสาร การประกวดแข่งขันและจัดกิจกรรม รวมทั้งการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไป การสอนแบบเข้มข้นรวมถึงการจัดเป็นวิชาเลือก

5) ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู ให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิด CEFR โดยเริ่มจากการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครู ฝึกอบรมครู ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครูอย่างเป็นระบบและจัดระบบฝึกฝนและสอบวัดระดับความสามารถแบบออนไลน์

6) ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของครูและนักเรียน ส่งเสริมการผลิต การสรรหา e-Content Learning Applications แบบฝึกและแบบทดสอบที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการฟัง การออกเสียงที่ถูกต้อง Phonics จากสื่อดิจิทัล

การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งถูกกำหนดในข้อตกลงเบื้องต้นให้ใช้เป็นภาษาอาเซียน ให้แก่คนไทยในทุกระดับโดย

1. พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั่วไปในทุกระดับและประเภทการศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ถึงระดับใช้การหรือระดับสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติและสื่อสารได้จริง

2. พัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาตลอดจนกำลังพลภาครัฐ ให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดการอบรมภาษาอังกฤษระดับต่างๆ ในหน่วยงาน การจัดสรรทุนการศึกษาและเปิดโอกาสในการส่งครูและบุคลากรทางการศึกษา และข้าราชการไปเข้าร่วมการอบรมภาษาอังกฤษร่วมกับหน่วยงานภายใน

และภายนอกประเทศเป็นระยะ ตลอดจนส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการปฏิบัติงานระหว่างกัน เป็นต้น

3. จัดรายการที่เน้นสาระความบันเทิงที่ช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เผยแพร่ทางสื่อแขนงต่างๆ เพื่อจูงใจให้ประชาชนทุกระดับเห็นความสำคัญ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารภายในระยะเวลาที่จำกัด

การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาของประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อย 1 ประเทศ โดยการ

1. จัดการเรียนการสอนภาษาของประเทศเพื่อนบ้านซึ่งรวมถึง ASEAN + 3 และ ASEAN + 6 โดยกำหนดให้การศึกษาภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เป็นหนึ่งในวิชาเลือกที่ผู้เรียนสามารถเรียน และมีการสอบวัดผลการเรียนเช่นเดียวกับความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษ

2. ส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการรวมทั้งนักเรียน/นักศึกษา ที่มีความสามารถด้านภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ให้มีโอกาสเป็นผู้นำในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเหล่านั้นให้แก่ผู้อื่น โดยสามารถใช้เป็นสมรรถนะที่ช่วยเพิ่มโอกาสและผลตอบแทนในการทำงานเทียบเท่ากับสมรรถนะและความสามารถด้านอื่น

3. สนับสนุนการจัดการศึกษาและการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้จัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อนบ้านในสถาบันการศึกษาของไทย และอาจมีการกำหนดระเบียบเบื้องต้นในการสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อการทำงานข้ามชาติให้มีการสอบการใช้ภาษาอื่นเพิ่มขึ้น

4. ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาของประเทศเพื่อนบ้านได้ทราบถึงโอกาส และผลประโยชน์ค่าตอบแทนที่สูงขึ้น ตลอดจนมีโอกาสได้เดินทางไปทำงานในประเทศเหล่านั้น ทั้งในระดับแรงงานระดับฝีมือ (Skilled Labor) และแรงงานไร้ฝีมือ (Unskilled Labor)

5. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน การศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างทางวัฒนธรรม และลักษณะร่วมทางวัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่นของชาติในภูมิภาคที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน โดย

6. การจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่นในประชาคม ตลอดจนการสร้างความตระหนักในความหลากหลายของภูมิภาค เพื่อที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างในเชิงเชื้อชาติศาสนา และภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ

7. ปรับวิธีและสาระในการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ให้มีลักษณะเป็นการเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์ที่เป็นไปในอดีตตามมุมมองการรับรู้ของแต่ละชาติ เพื่อเป็นประสบการณ์ที่ทุกชาติจะต้องช่วยกันป้องกันไม่ให้เหตุการณ์ความขัดแย้งแบบในอดีตเกิดขึ้นอีก มากกว่าการเรียนรู้เพื่อพิสูจน์หาว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายถูกหรือผิด

8. จัดการเรียนการสอนในเรื่องประเทศเพื่อนบ้าน ที่เน้นการสร้างความรู้สึกยอมรับและยกย่องเทียบเท่ากับประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ที่มีระดับการพัฒนาสูงกว่า

การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือในเสาต่างๆ เมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับลดภาษี ข้อได้เปรียบ-เสียเปรียบทางการค้า การแบ่งระดับการพัฒนาของประเทศในประชาคม เป็นต้น

2. การศึกษาเพื่อสร้างคนไทยและบัณฑิตไทย ให้สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งแรงงานระดับฝีมือ (Skilled Labor) และแรงงานไร้ฝีมือ (Unskilled Labor)

3. การศึกษาเพื่อสร้างเข้าใจในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างประเทศที่ต้องเรียนรู้ร่วมกัน โดยต้องมีการเริ่มให้ความรู้ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรืออาชีวศึกษา

4. การศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทยและบัณฑิตไทยในทุกระดับเพื่อเตรียมพร้อม ต่อโครงสร้างประชากรที่จะเปลี่ยนไปเป็นสังคมสูงอายุ

5. การให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจ ตลอดจนจัดระบบการสนับสนุนด้านการศึกษา โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของสถาบันการศึกษาในระดับและสาขาต่างๆ ในรูปแบบ AUN 46 (ASEAN University Network) รวมทั้งให้ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็น Education Hub

6. การสร้างระบบการประกันและการประเมินคุณภาพและเกณฑ์มาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบ (Benchmark) ทั้งระดับภายในประเทศและกับประเทศอื่นๆ ในกรอบอาเซียน ทั้งในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การสร้างผลงานวิจัย และการจัดบริการทางการศึกษา เป็นต้น

7. สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ โดยให้มีการแลกเปลี่ยนผู้สอนระดับศาสตราจารย์มาสอนระดับปริญญาโทและเอกในภูมิภาคเพิ่มขึ้น และให้มีการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทและเอกเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

8. ให้ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในลักษณะศูนย์ฝึกอบรม (Training Center) เพื่อการพัฒนาประเทศไทยจากการเพิ่มศักยภาพของคนในชาติ

แนวการจัดกิจกรรมส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษตามนโยบาย “ปี พ.ศ. 2555 : ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ (English Speaking Year 2012)” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ระดับสถานศึกษา กำหนดนโยบายของสถานศึกษาในการกระตุ้น ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษของผู้บริหาร ครูและนักเรียนทุกคน โดยพิจารณาเลือกหรือกำหนดเป็นกิจกรรมตามแนวดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. เลือกวันหรือช่วงเวลาหนึ่งของวันในสัปดาห์ให้ทุกคนในสถานศึกษาได้พูดสื่อสารกัน เป็นภาษาอังกฤษ (English Speaking Day/English Speaking Time)
2. จัดค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน / ครู
3. จัดพื้นที่พูดภาษาอังกฤษ English Speaking Zone ในสถานศึกษา
4. จัดมุมสื่อภาษาอังกฤษ หนังสือ เพลง เกม นิทาน การ์ตูน ภาพยนตร์ ภาษาอังกฤษ
5. จัดกิจกรรมเสียงตามสายภาษาอังกฤษ
6. จัดทำวารสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ นำเสนอเรื่องราวที่ต้องการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ
7. จัดแข่งขัน ประกวดทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งด้านฟัง พูด อ่าน เขียน ละคร เล่นนิทาน นำเสนอโครงการเป็นภาษาอังกฤษ
8. จัดอบรมการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษในการสอนแก่ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
9. ส่งเสริมให้ครูภาษาอังกฤษสอนเป็นภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมงเรียน

10. ส่งเสริมให้ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ทักทาย ใช้คำสั่ง คำศัพท์หรือการอธิบายง่าย ๆ รวมทั้งใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษในการสอนนักเรียน

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบและแนวทางในการปฏิบัติด้านการศึกษาของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน ปี 2558 อีกทั้งส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านอาเซียนศึกษา เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาไปสู่ประชาคมอาเซียนและสากลต่อไปโดยกำหนดกรอบอาเซียนแนวทางการศึกษาไทยดังนี้

1. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สพ.) ดำเนินงานภายใต้กรอบรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน กรอบประเทศอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา เสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน และการจัดตั้งสถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีโครงการ Education Hub School และอยู่ระหว่างดำเนินโครงการ Spirit of ASEAN (Sister/Partner School และ Buffer School) สำหรับกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้วในปี 2554 คือการพัฒนาหลักสูตรและสื่อเกี่ยวกับอาเซียน รวมทั้งกิจกรรมค่ายเยาวชนเพื่อการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน

3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษามาเลเซีย-อินโดนีเซีย-ไทย การประชุมอย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้บริหารระดับสูงด้านการอุดมศึกษา และการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการอุดมศึกษาอาเซียน

4. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) โครงการเวทีแลกเปลี่ยนความรู้เกษตรนานาชาติ จัดการเรียนการสอนบริการสังคมร่วมกับนักศึกษาสิงคโปร์ โครงการแลกเปลี่ยนกับ Institute Of Technical Education Collage East, Singapore โครงการพัฒนาโรงเรียนเทคนิคลาว แลกเปลี่ยนนักศึกษาทวิภาคี ระดับ ปวส.กับบรูไนฯ โรงเรียนพระราชทานฯ วิทยาลัยกำแพงเพชร เดียวกัมพูชา ร่วมมือกับ SEAMEO SEAMOLEC ประเทศอินโดนีเซีย จัดการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้

5. สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) จัดโครงการสัมมนาการวิจัยการศึกษาไทย-มาเลเซีย บรรยายทางวิชาการเรื่องความตระหนักเรื่องการก้าวสู่อาเซียน บรรยายเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนและคนด้อยโอกาสให้กับผู้แทนมาเลเซีย โครงการพัฒนานโยบายการศึกษาสู่อาเซียน : กรณีศึกษาไทย-ลาว-เวียดนาม โครงการความร่วมมือไทย-ลาว โครงการความร่วมมือไทย-เวียดนาม

6. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (สำนักงาน กศน.) จัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้ประเทศเพื่อนบ้าน อบรมเทคนิคการจัดนิทรรศการ การนำเสนอข้อมูล ส่งเสริมความรู้เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพชุมชนในศูนย์วิทยาศาสตร์ของประเทศเพื่อนบ้าน

7. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้เรื่องอาเซียนแก่บุคลากร ใน สช.และโรงเรียนเอกชน สนับสนุนโรงเรียนเข้าแข่งขันกีฬาระดับศึกษาอาเซียนครั้งที่ 3 ที่ประเทศอินโดนีเซีย โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนมัธยมศึกษาปี 2552 กับสิงคโปร์ร่วมสัมมนาวิชาการและนิทรรศการการศึกษาไทยที่ประเทศเวียดนาม

8. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา คุรุสภาได้เข้าร่วมเป็นภาคีองค์กรสมาชิกสภาครูอาเซียน โดยร่วมกับองค์กรครูในกลุ่มประเทศอาเซียน 5ประเทศได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ก่อตั้งขึ้นในปี 2521 ปัจจุบันมีภาคีสมาชิก 23 องค์กรจาก 9 ประเทศ

9. เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-ASEAN University Network) ได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาภายในอาเซียน มีการพัฒนาหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรในสาขาวิชาต่างๆ เช่น เคมี คอมพิวเตอร์ วิศวกรรมศาสตร์ ฯลฯ

ที่มา <http://www.chinnaworn.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539155790&Ntype=1>

<http://blog.eduzones.com/racchachoengsao/88655>

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อชิกร ทองมาก (2552) จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner - Centered Approach) พบว่า กระบวนการเรียนรู้จากการทำโครงการเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดของผู้เรียน ภาษาอังกฤษแบบโครงการเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ด้านการวางแผน ปฏิบัติงาน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกิจกรรมโครงการแบบการบูรณาการสามารถพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (เพ็ญจันทร์ ผุดผ่อง: 2550)

นพมาศ ธรรมประสิทธิ์(2552) พบว่า ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง Food and drink วิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคอนคำลิ่งมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ศิริรัตน์ มงคล (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบผู้เรียนระดมความคิด รวบรวม เรียบเรียงข้อมูล ปรับปรุงผลงานการเขียนของตนเองและมีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นตามลำดับ จึงควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Model ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

ธีรกานต์ โพธิ์แก้ว(2555) ศึกษาการใช้เทคนิคการสอนแบบบูรณาการในชั้นเรียนโดยใช้สื่อตามสภาพจริง ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่าผลการใช้เทคนิคการสอนแบบบูรณาการในชั้นเรียนโดยใช้สื่อตามสภาพจริง ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สรุปว่า 1. กิจกรรมการประสานเสียงร้องเพลง ได้ฝึกสมาธิ คลายเครียด ฝึกความพร้อมเพรียง ฝึกฟังสำเนียงภาษาอังกฤษ ได้เลียนแบบสำเนียงภาษาผ่านสื่อบทเพลง ได้จดจำคำศัพท์ และได้รู้ความหมายของเพลง 2. กิจกรรมบรรเลงวาดภาพจิตแจ่มใสทำให้ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ฝึกการออกแบบบ้าน การแบ่งสัดส่วนห้องต่างๆ ให้เหมาะสม ฝึกการวาดภาพระบายสี ฝึกการทำงานเป็นทีม ฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ และการออกเสียงที่ถูกต้อง 3. กิจกรรมสนใจสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิต ทำให้ได้ฝึกการเป็นคนช่างสังเกต รู้จักเรียนรู้ภาษาจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้ได้รู้จักผลิตภัณฑ์ รู้ประโยชน์ วิธีการใช้ และข้อควรระวัง จากผลิตภัณฑ์นั้นๆ ทำให้ได้ความรู้ใหม่เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่ค่อยคุ้นเคยในการเรียน 4. กิจกรรมพูดคุยซักถามกับสื่อบุคคล การสนทนากับชาวต่างประเทศทำให้ฝึกความกล้าหาญ กล้าพูด กล้าแสดงออก ฝึกการใช้บทสนทนา และฝึกการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเพื่อใช้ในการสื่อสารที่ถูกต้อง และกิจกรรมสนทนาภาษานิทาน ฝึกการทำงานร่วมกัน สร้างความสามัคคีภายในกลุ่ม รู้จักแบ่งงานกันทำ ได้รับความสนุกสนาน พร้อมทั้งได้รับข้อคิดจากนิทาน ในภาพรวมสรุปว่าทุกกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่สนุกสร้างความสุขให้กับผู้เรียนสอดคล้องกับแนวการสอน นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เจี๊ยะฮารน (2556) และคณะ ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการพูดแก่นักศึกษาชาวมาเลเซีย พบว่า กลวิธีที่นักศึกษาได้นำไปใช้ได้แก่ 4 กลวิธีหลัก ดังนี้ การสะสมคำศัพท์ใหม่หรือประโยคโดยการจดบันทึกในห้องเรียนและการอัดเสียงคำศัพท์ใหม่ นักศึกษาบางคนเน้นการเลียนแบบการออกเสียงจากอาจารย์ผู้สอน บางคนเน้นการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การแสดงความคิดเห็น การอภิปรายกับผู้สอนเป็นภาษาต่างประเทศ การอธิบายและการตั้งคำถาม นอกจากนี้ มีการเปรียบเทียบประโยคที่แตกต่างกัน เช่น การออกคำสั่ง การสอน จากอาจารย์ที่แตกต่างกัน

เจนลิน (2545) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีเชิงสังคม (Social affective Strategies) พบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษาชาวเอเชียที่เรียนในสังคมของเจ้าของประเทศควรฝึกทักษะการพูดที่ได้ประสิทธิภาพคือ การใช้กลวิธีเชิงสังคม ซึ่งช่วยให้นักศึกษาสามารถควบคุมอารมณ์ ความประหม่า สร้างแรงจูงใจและทัศนคติต่อการเรียนและผู้เรียนได้ซึมซับภาษาผ่านการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สำหรับผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนโดยการให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นในลักษณะงานกลุ่มซึ่งผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ได้

สุบิน บุระรัช และคณะ (2554) ได้ศึกษาความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตและคุณลักษณะของบัณฑิตที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวัง เพื่อสำรวจความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยในการพัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบัณฑิต และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้ตอบสนองต่อการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างคือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 55 แห่ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. อาชีพที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คาดหวังมีจำนวน 16 สาขาอาชีพ 2. สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยมีความพร้อมร้อยละ 49.48 ในการพัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ ด้านอาชีพ มีความพร้อม 30.91 ด้านคุณลักษณะของบัณฑิตมีความพร้อมร้อยละ 64.34 ด้านกิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิตมีความพร้อมร้อยละ 53.20 ด้านอาจารย์และบุคลากรร้อยละ 51.80 ความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตมี 3 ด้าน โดยเรียงอันดับ

ความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ 1. ความต้องการจำเป็นด้านอาชีพ 2. ความต้องการจำเป็นด้าน
กิจกรรมการผลิตและพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และ 3. ความต้องการจำเป็นด้านคุณลักษณะของ
บัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง วิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) ซึ่งจะใช้การสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

นักศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในปีการศึกษา 2556 จำนวน 120 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 50 คน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 50 คนและนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ 20 คน รวมทั้งหมดจำนวน 120 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถามเรื่องวิธีการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความพร้อมในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตในสถาบันการศึกษาจำนวน 120 ชุด เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Likert Scale) จำนวน 5 ระดับ คือ เห็นด้วยน้อยที่สุดถึง ใช้น้อย ใช้นปานกลาง ใ้มาก ใ้มากที่สุด โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 มีคำถาม 9 ข้อ เพื่อถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ การศึกษา อาชีพ ภาษาที่สื่อสารได้ ส่วนตอนที่ 2 มี คำถาม 12 ข้อ เพื่อถามข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ตอนที่ 3 ความพร้อมในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตใน

สถาบันการศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความพร้อมในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตด้านต่างๆ

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการสื่อสารภาษาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2) ศึกษาจากตำราเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3) กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด

4) พุดคุยกับผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือวิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม จากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้แก่ อาจารย์บุคลากรจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อทราบวิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษและนำไปจัดทำร่างแบบสอบถาม

5) จัดทำร่างแบบสอบถาม และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 1 คน และได้ปรับปรุงข้อคำถามบางข้อตามคำแนะนำแล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยฟาฏอนีจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยในครั้งนี้ กล่าว คือ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

6) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามโดยการทำ pilot study จำนวน 30 ชุด โดยให้นักศึกษาชั้น ปีที่ 1 มหาวิทยาลัยฟาฏอนีกรอกแบบสอบถามเพื่อหาประสิทธิภาพแบบสอบถามได้ค่าความเที่ยง 0.83

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อเพื่อนัดหมายการเก็บแบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนจะแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบก่อนการตอบแบบสอบถามว่าคำตอบของกลุ่มตัวอย่างจะไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนของวิชาใดๆทั้งสิ้น ดังนั้นจึงขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความป็นจริง

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ และความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ชะลา นราธิวาส ปัตตานี นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐานโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมจำนวน 12 ข้อ

แบบสอบถาม ตอนที่ 3 ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตในสถาบันการศึกษาในจังหวัด ชะลา นราธิวาส ปัตตานี ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ และบุคลากร และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยระดับมากที่สุด / มีความพร้อมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก / มีความพร้อมในระดับในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง / มีความพร้อมในระดับในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อย / มีความพร้อมในระดับในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด / มีความพร้อมในระดับในระดับน้อยที่สุด

(บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 30)

สำหรับวัดค่าตัวแปรทั้งหมด โดยได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามที่สร้างขึ้นจำนวน 12 ข้อ โดยกำหนดการวัดค่าตัวแปร ซึ่งเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม โดยใช้หลักทางคณิตศาสตร์ 0.51 ขึ้นไปปัดเป็นเลขจำนวนเต็ม เกณฑ์ที่ใช้เป็นดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง เห็นด้วยระดับมากที่สุด/ มีความพร้อมในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก/ มีความพร้อมในระดับในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง/ มีความพร้อมในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อย/ มีความพร้อมในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด / มีความพร้อมในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของข้อมูลจากตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจากจาก 3 สถาบันใน 3 จังหวัดภาคใต้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและกำลังศึกษาในปีการศึกษา 2556 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และมหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 120 คน คำถามประกอบด้วย 4 ข้อย่อย คือ เพศ สถาบันการศึกษา ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ และกิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาใน จังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี ประกอบด้วย 12 ข้อย่อย

ตอนที่ 3 ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ หลักสูตร การเรียนการสอน อาจารย์และบุคลากร และ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพของเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อ เสนอแนะ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม สำหรับตอนที่ 2 โดยใช้หลักทางคณิตศาสตร์ 0.51 ขึ้น ไปปัดเป็นเลขจำนวนเต็ม เกณฑ์ที่ใช้เป็นดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง เห็นด้วยระดับมากที่สุด/ มีความพร้อมในระดับ มากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับมาก/ มีความพร้อมในระดับใน ระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับปานกลาง/ มีความพร้อมในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อย/ มีความพร้อมในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด/ มีความพร้อมในระดับน้อยที่สุด

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจาก 3 สถาบันในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาจาก 3 สถาบันใน 3 จังหวัดภาคใต้

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	97	80.86
ชาย	23	19.14
2. สถาบันการศึกษา		
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	50	41.66
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	50	41.66
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	20	16.68
3. คณะ		
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	73	60.83
ศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์	27	22.50
วิทยาการจัดการ	18	15.00
แพทยศาสตร์	2	1.70
4. ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ(ตอบได้มากกว่า 1)		
ภาษาอังกฤษ	89	74.16
ภาษามลายูกลาง	70	58.33
อื่นๆ	35	29.17

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาจาก 3 สถาบันใน 3 จังหวัดภาคใต้

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
5. กิจกรรมที่นักศึกษาฝึกฝนภาษาอังกฤษ(สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ฟังเพลงภาษาอังกฤษ	79	65.83
ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	42	35.00
อ่านหนังสือ คู่มือภาษาอังกฤษ	53	44.16
อ่านหนังสือพิมพ์ วารสารภาษาอังกฤษ	26	21.67
สื่อสารกับเพื่อนชาวต่างชาติ	38	31.67
การสนทนาสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ต	64	53.33

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 120 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.86 และ ร้อยละ 19.14 เป็นเพศชาย นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ร้อยละ 41.66 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ร้อยละ 41.66 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ร้อยละ 16.60 ส่วนคณะที่นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 60.83 เรียนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 22.50 เรียนจากคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ ร้อยละ 15.00 เรียนคณะวิทยาการจัดการ และ เพียงร้อยละ 1.70 เรียนคณะแพทยศาสตร์

ประเด็นความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.16 สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ร้อยละ 58.33 สามารถพูดภาษามลายูกลางได้ และ ร้อยละ 29.17 สามารถพูดภาษาอื่นๆได้เช่น ภาษาอาหรับ

ประเด็นด้านกิจกรรมที่ช่วยฝึกฝนภาษาอังกฤษ นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 65.83 ฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยการฟังเพลงภาษาอังกฤษ รองลงมา ร้อยละ 53.33 สนทนาสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 31.67 การอ่านหนังสือพิมพ์ วารสารภาษาอังกฤษได้รับความนิยมน้อยที่สุดคือร้อยละ 21.67 ตามลำดับ

4.2 ตอนที่ 2 วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตารางที่ 4.2 วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาในจังหวัดยะลา
ปัตตานีและนราธิวาส

วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ	Mean	SD	ความคิดเห็น
1.ควรเน้น โครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน/อาสาสมัครสอนภาษาอังกฤษ	4.28	.77	เห็นด้วยระดับมาก
2.ควรอบรมการสื่อสารภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา	3.35	.95	เห็นด้วยระดับปานกลาง
3.ควรมีชุมนุม/ชมรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	2.89	.89	เห็นด้วยระดับน้อย
4. ควรจัดตั้งสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง/ฝึกฝนด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์	3.38	.85	เห็นด้วยระดับปานกลาง
5.ควรกำหนดรายวิชาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพิ่มขึ้น	3.63	.86	เห็นด้วยระดับมาก
6. ควรจัดให้มีศูนย์อาเซียนศึกษาและให้คำปรึกษาด้านภาษา	3.60	.73	เห็นด้วยระดับมาก
7.ควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเฉพาะเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง	3.66	.69	เห็นด้วยระดับมาก
8. ควรจัดทัศนศึกษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน	3.48	.72	เห็นด้วยระดับปานกลาง
9.ควรใช้สื่อตามสภาพจริง เช่น การพูดคุย ทักทายเป็นภาษาอังกฤษในและนอกชั้นเรียน	3.46	.70	เห็นด้วยระดับปานกลาง
10.ควรส่งเสริมการใช้กลวิธีเน้นการสื่อสารในชั้นเรียน	3.41	.75	เห็นด้วยระดับปานกลาง
11. ควรจัดมุมส่งเสริมการสื่อสารภาษา language zone	3.19	.88	เห็นด้วยระดับปานกลาง
12. ควรจัดทำเอกสาร แผ่นพับ วารสารเป็นภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ	2.93	.75	เห็นด้วยระดับน้อย
รวม	3.41	.80	เห็นด้วยระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ภาพรวมนักศึกษามีความเห็นต่อวิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$)

วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษกิจกรรมที่นักศึกษามีความเห็นตรงกันในระดับมาก คือ ควรเน้นโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน ($\bar{x} = 4.28$) ควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเฉพาะเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.66$) ควรกำหนดรายวิชาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.63$) ควรจัดให้มี ศูนย์อาเซียนศึกษาและให้คำปรึกษาด้านภาษา ($\bar{x} = 3.60$) ตามลำดับ

วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีความเห็นตรงกันในระดับปานกลาง ได้แก่ ควรจัดสิ่งสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง/ฝึกฝนด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ ($\bar{x} = 3.38$) ควรจัดทัศนศึกษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ($\bar{x} = 3.48$) ควรอบรมการสื่อสารภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา ($\bar{x} = 3.35$) ควรใช้สื่อตามสภาพจริง เช่น การพูดคุย ทักทายเป็นภาษาอังกฤษในและนอกชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.46$) ควรส่งเสริมการใช้กลวิธีเน้นการสื่อสารในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.41$) ควรจัดมุมส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ language zone ($\bar{x} = 3.19$)

ในขณะเดียวกันวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือควรจัดทำเอกสาร แผ่นพับ วารสารเป็นภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ ($\bar{x} = 2.93$) ควรมีชุมนุม/ชมรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.89$)

สรุป เมื่อพิจารณาจากคะแนนค่าเฉลี่ยพบว่าวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับสูงสุด เรียงตามลำดับ คือ ควรเน้นโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน ($\bar{x} = 4.28$) ควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเฉพาะเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.66$) ควรกำหนดรายวิชาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.63$)

4.3 ตอนที่ 3 ความพร้อมในพัฒนาบัณฑิตในสถาบันการศึกษา

ตารางที่ 4.3 ความพร้อมในพัฒนาบัณฑิตในสถาบันการศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี

ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิต	Mean	SD	ความพร้อม
1. ด้านหลักสูตร	2.96	0.73	ระดับน้อย
1.1 หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการ	3.00	0.48	ระดับปานกลาง
1.2 หลักสูตรมีมาตรฐานเดียวกัน	2.92	0.65	ระดับน้อย
2. ด้านการเรียนการสอน	3.04	0.61	ระดับปานกลาง
2.1 มีการแลกเปลี่ยนผู้สอนในภูมิภาคเพิ่มขึ้น	3.43	0.58	ระดับปานกลาง
2.2 ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน	2.65	0.60	ระดับน้อย
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร	3.19	0.85	ระดับปานกลาง
3.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	3.35	0.49	ระดับปานกลาง
3.2 สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นในประเทศอาเซียน	3.04	0.59	ระดับปานกลาง
4. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	3.24	0.87	ระดับปานกลาง
4.1 มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาในสาขาต่างๆ	3.35	0.47	ระดับปานกลาง
4.2 มีศูนย์ หน่วยงานให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	3.13	0.70	ระดับปานกลาง
รวม	3.25	0.79	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี ในทัศนะของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$)

นักศึกษาเห็นว่าความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตด้านหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.96$) ส่วนด้านการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.04$) ด้านอาจารย์และบุคลากร ($\bar{x} = 3.19$) และ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.24$) มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

หากพิจารณาในแต่ละด้านด้านหลักสูตรประเด็นเกี่ยวกับหลักสูตรมีมาตรฐานเดียวกันมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.92$) นักศึกษาเห็นว่าความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา นราธิวาส และปัตตานีอยู่ในระดับน้อย ส่วนประเด็นมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.00$ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการเรียนการสอนประเด็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.65$) นักศึกษาเห็นว่าความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา นราธิวาสอยู่ในระดับน้อย ส่วนประเด็นมีการแลกเปลี่ยนผู้สอนในภูมิภาคเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.43$ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านอาจารย์และบุคลากรนักศึกษานักศึกษาเห็นว่าความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา นราธิวาส อยู่ในระดับปานกลางประเด็นความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นในประเทศอาเซียนได้ ($\bar{x} = 3.04$) ประเด็นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ($\bar{x} = 3.04$)

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนนักศึกษานักศึกษาเห็นว่าความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา นราธิวาส อยู่ในระดับปานกลางประเด็นมีศูนย์หน่วยงานให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 3.13$) มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาในสาขาต่างๆ ($\bar{x} = 3.35$)

4.4 ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพของแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาบัณฑิตในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้แบ่งเป็นประเด็นต่างๆประกอบด้วยด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์และบุคลากร รวมถึงด้านสิ่งสนับสนุนในการเรียนรู้

ด้านหลักสูตร มีข้อเสนอแนะดังนี้ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดยะลาราชวาส และปัตตานีควรปรับหลักสูตรให้มีมาตรฐานและมีคุณภาพการศึกษาให้อยู่ในระดับสากล อีกทั้งยกระดับหลักสูตรให้เป็นนานาชาติเพื่อรองรับนักศึกษาจากประเทศอาเซียนทั้งนี้ควรมีเอกลักษณ์ชัดเจน และควรเปิดหลักสูตรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยในอาเซียนซึ่งจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างอาจารย์และนักศึกษา

ด้านการเรียนการสอน มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนควรใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นอีก ทั้งส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนในรายวิชาภาษาของประเทศเพื่อน ผู้สอนควรส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร

ด้านอาจารย์และบุคลากรมีข้อเสนอแนะเช่น บุคลากรฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุนควรมีความสามารถในการสื่อสารอังกฤษเป็นอย่างดีสามารถให้ข้อมูลได้ควรมีการทดสอบทักษะทางภาษาอังกฤษ และสร้างความเข้มแข็งทางด้านภาษาด้วยการจัดอบรมหรือศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนความรู้ด้านวิชาการ

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีข้อเสนอแนะเช่น ควรจัดศูนย์แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน ควรจัดบริการระบบการเข้าถึงข้อมูลเพื่อการค้นคว้าข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวิจัยให้แพร่หลายไม่จำกัดเพียงในสถานศึกษา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อสำรวจความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส ปัตตานี เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยเรื่อง วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษและความพร้อมของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในการรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนได้ดังนี้

- 1) ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถามมีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 100 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.86 และ ร้อยละ 19.14 เป็นเพศชาย นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ร้อยละ 41.66 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีร้อยละ 41.66 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ร้อยละ 16.60 คณะที่นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 60.83 เรียนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 22.50 เรียนจากคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ ร้อยละ 15.00 เรียนคณะวิทยาการจัดการ และ เพียงร้อยละ 1.70 เรียนคณะแพทยศาสตร์

ประเด็นความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.16 สามารถพูดภาษาอังกฤษ ร้อยละ 58.33 สามารถพูดภาษามลายูกลาง และ ร้อยละ 29.17 ภาษาอื่นๆเช่น ภาษาอาหรับ

ประเด็นด้านกิจกรรมที่ช่วยฝึกฝนภาษาอังกฤษ นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 65.83 ฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยการฟังเพลงภาษาอังกฤษ รองลงมาร้อยละ 53.33 การสนทนาสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษผ่านอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 31.67 การอ่านหนังสือพิมพ์ วารสารภาษาอังกฤษได้รับความนิยมน้อยที่สุดร้อยละ 21.67 ตามลำดับ

2) ความเห็นต่อวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.41$) โดยสรุปจำแนกได้ดังนี้

วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีความเห็นตรงกันในระดับมาก คือ โครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน ($\bar{x}=4.28$) ควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเฉพาะเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=3.66$) ควรกำหนดรายวิชาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพิ่มขึ้น ($\bar{x}=3.63$) ควรจัดให้มีศูนย์อาเซียนศึกษาและให้คำปรึกษาด้านภาษา ($\bar{x}=3.60$) ตามลำดับ

วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีความเห็นตรงกันในระดับปานกลาง ได้แก่ ควรจัดสิ่งสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง/ฝึกฝนด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ ($\bar{x}=3.38$) ควรจัดทัศนศึกษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ($\bar{x}=3.48$) ควรอบรมการสื่อสารภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา ($\bar{x}=3.35$) ควรใช้สื่อตามสภาพจริง เช่น การพูดคุย ทักทายเป็นภาษาอังกฤษในและนอกชั้นเรียน ($\bar{x}=3.46$) ควรส่งเสริมการใช้กลวิธีเน้นการสื่อสารในชั้นเรียน ($\bar{x}=3.41$) ควรจัดมุมส่งเสริมการสื่อสารภาษา language zone ($\bar{x}=3.19$)

ในขณะเดียวกันวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือควรจัดทำเอกสาร แผ่นพับ วารสารเป็นภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ ($\bar{x}=2.93$) ควรมีชุมนุม/ชมรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ($\bar{x}=2.89$)

สรุป เมื่อพิจารณาจากคะแนนค่าเฉลี่ยพบว่ากิจกรรมที่นักศึกษาเห็นด้วยในระดับสูงสุดเรียงตามลำดับ คือ ควรเน้นโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน ($\bar{x}=4.28$) ควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเฉพาะเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=3.66$) ควรกำหนดรายวิชาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพิ่มขึ้น ($\bar{x}=3.63$)

3) ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตในด้านต่างๆ ในภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} =3.25$) นักศึกษาเห็นว่าความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตด้านหลักสูตรมีความพร้อมในระดับน้อย ($\bar{x} =2.96$) ส่วนด้านอาจารย์และบุคลากร ($\bar{x} =3.04$) และ ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.19$) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.24$) มีความพร้อมอยู่ในระดับอยู่ในระดับปานกลาง

4) ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาบัณฑิตในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แบ่งเป็นประเด็นต่างๆประกอบด้วยด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์และบุคลากร รวมถึงด้านสิ่งสนับสนุนในการเรียนรู้

ด้านหลักสูตร มีข้อเสนอแนะดังนี้ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดยะลา นราธิวาส และปัตตานีควรปรับหลักสูตรให้มีมาตรฐานและมีคุณภาพการศึกษาให้อยู่ในระดับสากล อีกทั้งยกระดับหลักสูตรให้เป็นนานาชาติเพื่อรองรับนักศึกษาจากประเทศอาเซียนทั้งนี้ควรมีเอกลักษณ์ชัดเจน และควรเปิดหลักสูตรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยในอาเซียนซึ่งจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างอาจารย์และนักศึกษา

ด้านการเรียนการสอน มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนควรใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น อีกทั้งส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนในรายวิชาภาษาของประเทศเพื่อน ผู้สอนควรส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร

ด้านอาจารย์และบุคลากรมีข้อเสนอแนะเช่น บุคลากรฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุนควรมีความสามารถในการสื่อสารอังกฤษเป็นอย่างดีสามารถให้ข้อมูลได้ควรมีการทดสอบ

ทักษะทางภาษาอังกฤษ และสร้างความเข้มแข็งทางด้านภาษาด้วยการจัดอบรมหรือศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนความรู้ด้านวิชาการ

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีข้อเสนอแนะเช่น ควรจัดศูนย์แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน ควรจัดบริการระบบการเข้าถึงข้อมูลเพื่อการค้นคว้าข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวิจัย ให้แพร่หลายไม่จำกัดเพียงในสถานศึกษา

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้มีข้อค้นพบที่น่าสนใจสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า นักศึกษาเห็นว่าวิธีการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษคือ ควรเน้นโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน/อาสาสมัครสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{x}=4.28$) นักศึกษาคิดว่าเป็นวิธีที่สามารถทำให้นักศึกษาสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างแท้จริงและสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ ได้อย่างถ่องแท้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ(เขนลิน 2545) ได้ศึกษาแนวทางส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีเชิงสังคม (Social affective Strategies) พบว่า การส่งเสริมให้นักศึกษาชาวเอเชียที่เรียนในสังคมของเจ้าของประเทศควรฝึกทักษะการพูดที่ได้ประสิทธิภาพคือการใช้กลวิธีเชิงสังคม ซึ่งช่วยให้นักศึกษาสามารถควบคุมอารมณ์ ความประหม่า สร้างแรงจูงใจ และทัศนคติต่อการเรียนและผู้เรียนได้ซึมซับภาษาผ่านการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สำหรับผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนโดยการให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นในลักษณะงานกลุ่มซึ่งผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ได้ อีกทั้งยังสอดคล้องตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง "นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน" สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เริ่มจากการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ

ด้านความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิต นักศึกษาเห็นว่าความพร้อมในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตด้านหลักสูตร ($\bar{x}=2.96$)อยู่ในระดับน้อย แตกต่างจากผลการศึกษาของสุบิน ยุระรัช และ

คณะ (2554) ส่วนด้านอาจารย์และบุคลากร ($\bar{x}=3.04$) และ ด้านการเรียน การสอน ($\bar{x}=3.19$) อยู่ใน ระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุบิน ยะรัช และคณะ (2554) ในเรื่องความพร้อม ด้าน กิจกรรมการผลิตและ พัฒนาคุณภาพบัณฑิต มีความพร้อมร้อยละ 53.20 จำแนกเป็น ด้านหลักสูตร ร้อยละ 54.60 ด้านการเรียนการสอน ร้อยละ 52.60 ด้านอาจารย์และบุคลากร ร้อยละ 51.80 และด้าน การแนะแนวอาชีพและการทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียน ร้อยละ 48 ในขณะที่ด้านสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ ($\bar{x}=2.05$) มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยด้านสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ ร้อยละ 59.40 ของสุบิน ยะรัชและคณะ ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้วิธีการวิจัยแบบ ผสมผสานเรื่อง ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย รองรับประชาคมอาเซียนโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ คือ 1) เพื่อสำรวจอาชีพและคุณลักษณะ ของบัณฑิตที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคาดหวัง 2) เพื่อสำรวจความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในประเทศไทยในการพัฒนาบัณฑิตเพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบัณฑิต

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านหลักสูตรนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสร้างมาตรฐานและ คุณภาพการศึกษาให้อยู่ในระดับสากล ซึ่งสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง "นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1) การใช้กรอบ มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ออกแบบหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู และกำหนด เป้าหมายการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านบุคลากรพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า บุคลากรฝ่ายวิชาการ และฝ่ายสนับสนุนควรมีความสามารถในการสื่อสารอังกฤษเป็นอย่างดีสามารถให้ข้อมูลได้ ซึ่ง สอดคล้องกับ นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการ ยกกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู ให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการ สื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิด CEFR โดยเริ่มจากการประเมินความรู้พื้นฐาน

ภาษาอังกฤษสำหรับครู ฝึกอบรมครู ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครูอย่างเป็นระบบ และจัดระบบฝึกฝนและสอบวัดระดับความสามารถ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยเรื่องวิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษและความพร้อมของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการพัฒนา
นักศึกษาในการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.2 มหาวิทยาลัยควรมีการจัดหลักสูตรที่มีความเป็นนานาชาติเพื่อให้
สอดคล้องกับการพัฒนาและรองรับประชาคมอาเซียน

1.3 ควรศึกษาด้านความพร้อมในด้านข้อมูลจากนักศึกษา คณาจารย์ ฝ่าย
ต่างๆ ในสถาบันเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาและสร้างนวัตกรรม หรือชุดกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษา
สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ผลอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

- ธีรกันต์ โพธิ์แก้ว .2555. “การใช้เทคนิคการสอนแบบบูรณาการในชั้นเรียนโดยใช้สื่อตามสภาพจริงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- บุญชม ศรีสะอาด.2546.การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สุวีริยา สารัตถ์.
- เพ็ญประภา เจริญสุข.2553. “ภาษาอังกฤษกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน 2015.” วารสารนักบริหาร.ตุลาคม-ธันวาคม.
- ศิริรัตน์ มงคล.2553. “การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM Modelของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมใจ กงเติม.2556. “การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์”.(ออนไลน์)จาก สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2557 http://research.pcru.ac.th/rdb/pro_data/files/5501056.pdf
- สุบิน ยุระรัชและคณะ.2554. “ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. ธันวาคม.
- อธิการ ทองมาก.2552. “การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง”. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Andrew D. Cohen, Susan J. Weaver, and Tao-Yuan Li .1996. *THE IMPACT OF STRATEGIES-BASED INSTRUCTION ON SPEAKING A FOREIGN LANGUAGE*.
<http://www.carla.umn.edu/strategies/resources/SBIimpact.pdf>
- Brow,H.D.2001. (2nd ed). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language pedagogy*. NY: Addison Wesley Longman.Inc.

Che, H. 2012. Strategies to Develop Speaking Skills among Malay Learners of Arabic.

International Journal of Humanities and Social Science .Vol. 17.

Ellis,R.1985. *Understanding Second Language Acquisition*. Oxford:University Press.

Littlewood,W.1992.Teaching Oral Communication:A Methodological Framework.

Oxford:Blackwill.

Shwe .2011. “A Critical Look at the Communicative Approach”. *ABAC Journal* Vol.31.

Tian.2011. “Communication Strategy Training: A Step to Strategic Competence in L2 Interaction”. *ABAC Journal* Vol.31.

Yen,L .2004. “ Promoting Learners’speaking Ability by Socialaffective Strategies”.

<http://iteslj.org/Articles/Chou-Socioaffective.html>

ภาคผนวก

แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษา เรื่อง
วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาใน
สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน

.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตาม

ความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. สถาบันการศึกษา.....

3. คณะที่ศึกษา.....

4. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

☐ ดีเยี่ยม

☐ ดีมาก

☐ ดี

☐ พอใช้

☐ น้อย

5. คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับกิจกรรมนักศึกษาฝึกฝนภาษาอังกฤษ
(สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ฟังเพลงภาษาอังกฤษ

☐ ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ

☐ อ่านหนังสือ คู่มือภาษาอังกฤษ

☐ อ่านหนังสือพิมพ์ วารสารภาษาอังกฤษ

☐ สื่อสารกับเพื่อนชาวต่างชาติ

☐ การสนทนาสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 2 วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาในจังหวัด

ยะลา ปัตตานีและนราธิวาส

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องความคิดเห็นตรงตามความเป็นจริง

วิธีส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ควรเน้น โครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน/อาสาสมัครสอนภาษาอังกฤษ					
2.ควรอบรมการสื่อสารภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา					
3.ควรมีชุมนุม/ชมรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
4. ควรจัดตั้งสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง/ฝึกฝนด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์					
5.ควรกำหนดรายวิชาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพิ่มขึ้น					
6. ควรจัดให้มีศูนย์อาเซียนศึกษาและให้คำปรึกษาด้านภาษา					
7.ควรจัดโครงการหรือกิจกรรมเฉพาะเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง					
8. ควรจัดทัศนศึกษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน					
9.ควรใช้สื่อตามสภาพจริง เช่น การพูดคุย ทักทายเป็นภาษาอังกฤษในและนอกชั้นเรียน					
10.ควรส่งเสริมการใช้กลวิธีเน้นการสื่อสารในชั้นเรียน					
11. ควรจัดมุมส่งเสริมการสื่อสารภาษา language zone					
12. ควรจัดทำเอกสาร แผ่นพับ วารสารเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ					

ส่วนที่ 3 ความพร้อมในพัฒนาบัณฑิตในสถาบันการศึกษาในจังหวัด ยะลา นราธิวาส

ปัตตานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องความคิดเห็นตรงตามความเป็นจริง

ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิต	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านหลักสูตร					
1.1 หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการ					
1.2 หลักสูตรมีมาตรฐานเดียวกัน					
2. ด้านการเรียนการสอน					
2.1 มีการแลกเปลี่ยนผู้สอนในภูมิภาคเพิ่มขึ้น					
2.2 ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน					
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร					
3.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน					
3.2 สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นในประเทศอาเซียน					
4. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้					
4.1 มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาในสาขาต่างๆ					
4.2 มีศูนย์ หน่วยงานให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

ด้านอาจารย์และบุคลากร

.....

.....

.....

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นางสาวคณิศา เต๊ะ โค

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)

นางสาวคอลีเย๊ะ เจ๊ะโต

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)

Mrs. Kholeeyoh Jehdo

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน

3940400098489

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์พนักงานมหาวิทยาลัย

4. หน่วยงาน

หลักสูตรภาษาอังกฤษ คุรุศาสตรบัณฑิต

สถานที่อยู่ที่ติดต่อ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

หมายเลขโทรศัพท์

073-227149

หมายเลขโทรศัพท์ (มือถือ)

086-2888929 Email: jkholeeyoh@gmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

การสอนภาษาอังกฤษ ภาษาศาสตร์

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย -